

v Prosvetnem društvu krasno igro: »Zakleti grad«. Igralci so svoje vloge dobro pogodili. Igra je vse občinstvo zadovoljila. Ker pa je bila bo vreme mnogim onemogočilo si ogledati to v resnici zanimivo igro, zato se bo igra v nedeljo dne 29. novembra ponovila. Začetek takoj po večernicah. Vsi, ki zadnjič igre niste videli, pridite in za njo poagitarajte tudi med svojimi prijatelji.

Ljutomer. Tukajšnje Prosvetno društvo je otvorilo letošnjo gledališko sezono dne 8. septembra tega leta z dramo »Gruda umira«. Dne 25. oktobra tega leta smo proslavili 60 letnico pisatelja F. S. Finžgarja z njegovo narodno igro »Divji lovec«. Ker je igra precej povoljno izpadla ob zadovoljnim obisku občinstva, se je igra »Divji lovec« ponovila v nedeljo dne 22. novembra. V nedeljo dne 29. novembra tega leta priredi zgoraj imenovano društvo v Katoliškem domu ob 4. uri popoldne tumbolo. Glavni dobitki: 1. moška fina obleka, 2. sladkor (štok) in 3. ura in mnogo drugih lepih dobitkov. Cena karti samo 2 Din. Ker se čisti dobiček naših prireditelj porablja za nabavo novih knjig (in društvenih stroškov), zato pričakujemo mnogoštevilne udeležbe pri naših prireditvah. Spet so nas objele dolge noči in se nam bliža zima. Krajšali si bomo noči s čitanjem dobrih knjig. Knjižnica Prosvetnega društva šteje že nad 415 knjig same leposlovne zabavne vsebine in mnogo drugih znanstvenih, gospodarskih in nabožnih knjig; zato vabimo prijatelje in prijateljice dobrega čtiva, da se oglasijo v knjižnici. Knjižnica je odprta vsako nedeljo od pol devete do enajste ure dopoldne. Od 28. decembra 1930 in do 27. septembra tega leta je knjižnica izposodila skupno že čez 2700 knjig proti malenkostni izposojnini.

Polzela. Kaj se nam obeta v zimski sezoni? V novi stavbi Prosvetnega doma se razvija živahno življenje. Dne 20. novembra se vrši igra »Pogodba« združena s prvodecembersko praslavo ujedinitvenja. Program bo v glavnem sledeč: Govor, petje, deklamacije, tamburšške točke ter dramatična predst. »Pogodba«, ljudska igra v treh dejanjih. Opozarjamo in vabimo že vnaprej. Fantovski odsek prosvetnega društva ima redne sestanke v domu vsak četrtek zvečer od 8 do 10 ure. Vrstijo se predavanja, deklamacije, petje, razne igre itd. Udeležuje

se lepo število fantov, mnogo pa jih pogrešamo, zato kličemo in vabimo vse fante iz Polzele in okolice. Pridite ob četrtek zvečer v Prosvetni dom. Kdor pride enkrat, smo prepričani, da bode prihajal redno. Ena ali dve nedelji v mesecu sta odločeni našim gospodarjem in gospodinjam. Vršila se bodo namreč redno predavanja iz kmetijstva, živinoreje, gospodinjstva itd. Predavanja bodo ob nedeljah popoldne po večernicah ter se pričnejo z decembrom. Snuje se tudi poseben dekliski odsek društva ter se bodo predvidoma vršila posebna predavanja za dekleta redno vsak mesec eno nedeljo. Opozarjamo že vnaprej na obširen in na vesplošen program Katoliškega prosvetnega društva za zimsko sezono. Vabimo k udeležbi v »Prosvetni dom«.

Poljčane. Prosvetno društvo Poljčane je v nedeljo dne 15. t. m. imelo svoj občni zbor z običajnim dnevnim redom. Iz poročil je bilo razvidno sledeče: Odbor je imel 3 redne seje. Opravilnik šteje 22 dopisov, 15 odposlanih in 7 došlih. Priredili sta se dve igri »Materinsko srce« in »Obrekljivci«. Ciril-Metodov večer pri kresu in drugi sestanki. Vse je poteklo z dobrim uspehom. Knjižnica šteje 161 knjig: 93 leposlovnih, 19 mladinskih ter nabožne in znanstvene knjige. Denarni promet: 1850 Din, 1482 Din dohodkov in 1367 Din izdatkov. V novi odbor so bili izvoljeni: Fišinger L., Polanec I., Babič A., Zorko Fr., Kidrič, Čokl A. in Onič A. Pregledniki računov in razsodišče staro.

*

Strah celega mesta.

Kakor javljajo iz Černovic, se je posrečilo policiji po večmesečnem preganjanju vloviti strašnega roparja Teodoroviča. Omenjeni ima na vesti več umorov in telovajstev. Vršil je svoj krvavi posel v svoječasnem bukovinskem mestu Černovicah. Akoravno mu je bila za petami cela vojska žandarjev in policistov, mu je vsikdar uspelo, da je pravočasno utekel preganjalcem. Pri vsem tem pa je bil ropar tolikanj drzen, da je obiskoval pri bellem dnevu najbolj imenitne hotele, tr-

govine in brivnice. Predno se je odstranil, je pustil kje na vidnem mestu svojo vizitko. Te dni pa je padel drznež v roke policijske patrolje, katero je vodil policijski komisar Popesku. Teodorovič je sicer potegnil takoj revolver, oddal več strelcev, ki so pa privabili oddelek žandarjev, ki so mu vpadli za hrbet in mu onemogočili pobeg. Ko je Teodorovič videl past in zasedo, se je vdal. Brez vsacega odpora se je pustil vkleniti, je predal prostovoljno komisarju orožje z nasmehom ter opazko, češ: »Od sedaj za naprej bom imel mir jaz in policija.«

Ko so pripeljali proslulega bandita na komisarijat, je priznal vse očitane mu zločine in je še končno pripomnil: »Časopisje bo imelo dovolj gradiva.«

Celo mesto Černovice se je oddahnilo, ko je zvedelo, da je rešeno tolovajske more, ki je pod ključem in bo končala na vislicah.

*

Sv. Križ nad Mariborom. Prav veseli smo bili tu na visokem Kozjaku, ko smo letos v poletju dobili poročilo, da je proračun okrajnega zastopa potrjen in da se bo iz Jelovca naprej nadaljevala zgradba toli potrebne zidane ceste k Sv. Križu. Naše občine so se zbrale pod vodstvom župana g. Žunka iz Jelovca v Kamnici in so prosile okrajni zastop, naj začne z delom. Dobili smo odgovor, da bo okr. zastop zelo rad nadaljeval to delo, da je treba posebnega dovoljenja od kraljeve banske uprave. Potolaženi smo bili, misleč, da bo tako dovoljenje prav kmalu prišlo. Saj so na banski upravi sami uvidevni gospodje, ki vedo preudobro, da je naš lep Kozjak glede dobrih prometnih cest čisto zapuščen. Dregali smo in dregali celo leto, in nazadnje smo zvedeli, da se delo ne sme drugače začeti, kakor če se odobri posojilo, za katero je prosil okrajni zastop za nova dela. Povsod stojijo namreč na

Zdravnik je zamišljeno odhajal.

»Ne bi verjel, da more ta mož tako ljubiti. Mislil sem, da ljubi samo denar. A je res: večji zaklad je ta krasni otrok.«

Zvečer je spet prišel. In je videl, da je vročina večja, zēja hujša, in se loteva dekllice kašelj. Resno lice se mu je zmračilo. Za ihtecho mater in od strahu polblaznega očeta je imel edino tolažbo: »Upajmo, upajmo.«

Rahela pa je bila mirna. Kakor v polsnu je ležala ves dan. Pač je včasih od bolečine in ognja, ki je v nji gorel, poltiho zaječala. A se je takoj prijazno nasmehnila, kakor bi hotela starše potolažiti, ali kakor bi se bila nečesar lepega domislila.

Ponoči ji je postalo slabše.

Tedaj se je je polastil velik nemir. Večkrat se je v zadregi skoro plašno ozrla na očeta. V siju dragocene, s stropa viseče svetiljke se ji je dozdevalo njegovo trpeče lice še strožje, nego je bilo navadno. To jo je plašilo. A se je bala, da je njena ura blizu. In morda pozneje ne bo mogla več povedati, kar bi tako rada. Torej pogum!

»Oče, ali mi izpolniš veliko prošnjo?«

Starec se je nagnil k nji.

»Vse, moje dete, vse. Samo povej!«

»Pa se ne boš na svojo Rahelo srdil? Glej, pri-

den otrok hočem biti, če se ne boš jezil — in če mi Bog zdravje da.«

»Kako bi se kdo na tebe srdil, ti zlato dete! Samo govori, povej!«

Se je v zadregi molčala. Drobni beli roki sta se nemirno poigravali s tenko odejo. Čez čas je zaprosila s tihim negotovim glasom:

»Oče, ali bi šel zjutraj k očetom minoritom?«

Starec se je začudil.

»Po njihova zdravila? Vešči možje so, pravijo ljudje. Toda oče Gabriel, izmed vseh v zdravilstvu najbolj izveden, se je sam okužil, ko je bolnim stregel, in je umrl. Saj veš.«

Bolnica je na lahko odkimala in spet pomolčala. Oči je nemirno v strop upirala, kakor bi od zgoraj pračakovala poguma in pomoči. Še nemirnejša je bila, ko je spet zaprosila:

»Ne, oče. Po patra Bernardina bi šel.«

»Po patra Bernardina?« se je čudil žid. »Pa čemu bi naj tega klicali?«

»Ne, res, oče, saj se ne boš srdil, če ti vse povem? Glej, obljubil si mi. In vem, da svojo Rahelo ljubiš.«

»Ljubim te, solnce moje. Govori brez strahu!«

In mu je pripovedovala, počasi, s tihim glasom, včasih prekinjenim po bolečinah, ki so ji jemale mo-

ne veš, da je v policijskih registrih zabeležen kot nevaren žepar?«

»Ravno zato sem mu segel v roko, da bi mi on ne segel v žep!«

Ukanjeni vrag.

Arabci so izorali polje. Teda je prisopihal vrag in je kričal: »Pol sveta je mojega, zato hočem imeti od vaše žetve polovico!« Arabci so zelo premeteni in so obljubili: »Spodnja polovica hodi tvoja!« Vrag pa hoče vedno visoko leteti, zato je zahteval: »Ne, gorenjo polovico hočem!«

Tedaj so Arabci nasejali repo. Ko je prišlo do žetve, so dobili Arabci repo, vrag pa rume-no listje.